

Kvind Prestran Uvest

beat

NR.10

PRIS KR. 2,25 incl. oms.

1965

HERMAN

**SOMEONES + HERMAN'S HERMITS + TAGES + TOM JONES + PRETTY THINGS
 ELVIS PRESLEY + PATTIE BOYD + HIT HOUSE + LES RIVALS + THE LIONS
 NAT „KING” COLE + PETER BELLI & GUNILLA THORN + BEATLES + CLIFF
 BILL WYMAN + BOB DYLAN + ROLLING STONES + JAYNE FONDA + SIR HENRY**

BILL WYMANN | **beat**

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk A/S
Ansvarshavende redaktør: Erik Haest
I redaktionen: Torben Jørgensen
Redaktion og annoncer:
BEAT
Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVa 1144. Drej (0138) 1144.

JOHNNY REIMAR i gang igen

Der er ikke noget at sige til, at færdselsulykken ved Århus, hvori Johnny Reimar var indblandet, og som kostede hans pianist og personlige vensamt en ældre knallertkører livet, tog hårdt på den populære sanger.

Nervebelastningen var voldsom, selv om Johnny Reimar var uden skyld i ulykken. Han tog sig derfor en måneds rekreation. Det gik bl.a. ud over en tre ugers turné til Ålborg, Århus og Odense tivolier, hvor han skulle have optrådt sammen med The Scarlets og sangerinderne Lecia og Lucienne.

Om ca. 14 dage starter Johnny Reimar påny. Han behøver ikke være bange for at vise sig for publikum. Tværtimod. Han har gjort alt, hvad der kunne gøres for at hjælpe de efterladte. Johnny Reimar har vist sig som et mandfolk. Han fortjener at vi tager imod ham med respekt ... og så selvfølgelig en masse håndklapperi.

Når BEAT skriver leder om denne sag, skyldes det hverken Reimar eller ulykken, men et enkelt dagblads beskidte udnyttelse af ulykken og popsangerens navn. Bladet hedder BT.

„Johnny Reimar holder op“. Sådan noget lignende hed det på „spiseseddel“, forside og overskriften inde i BT efter ulykken. Ingen andre blade bragte „historien“, det var en „solo-historie“, så der er god grund til at tro, at BT-journalisten fra Århus har været dagens mand på BT.

Men ikke hos os. Og ikke hos læserne. Og vel næppe heller hos kollegerne. Ikke alene var historien nemlig en løgnehistorie. Johnny Reimar holder ikke op. (Det opklarede vi ved at løfte telefonen og ringe til hans impresario Richard Stangerup. Det kunne BT også have gjort – hvis de ville, men så havde historien ganske vist været ødelagt, før den kom på gaden).

For det andet: Johnny Reimar ved ikke af, at han har talt med en journalist.

– „Umiddelbart efter ulykken stod der nogle mennesker omkring“, siger Reimar i sygesengen. „Jeg var forstumlet, halvt bevidstløs. En af disse mennesker kan have været journalist ...“

– Det har han nok, siger vi. En meget billig form for journalistik at interviewe halvt bevidstløse mennesker og lade deres forstumlede udtalelser være „Dagens sensation“ næste dag.

Men det gør altså BT.

„Ekstra-Bladets“ nøgterne og saglige rubrik hed: „Popsangeren uden skyld i ulykken“. Der er forskel.

DYNAMISKE DYLAN

En ung mand ved navn Bob Dylan oplever en fantastisk succes i England og USA i øjeblikket. Han har inden for de sidste fire måneder haft fire LP'er blandt de ti første på LP-hitlisten i England, og de to eneste singleplader, der er udgivet med ham, har begge ligget mellem de fem første på hitlisten.

Bob Dylan er folkesanger, og mellem hans beundrere er blandt andet: The Beatles, (især John Lennon gør megen reklame for ham), The Rolling Stones, The Kinks, The Animals, Donovan, Tom Jones og Elvis Presley.

Bob Dylan har netop afsluttet en fjorten dage lang turné i England. Billetterne til hans koncerter blev revet væk.

Desuden optrådte han i utallige fjernsyns-udsendelser.

For bare et år siden var situationen en helt anden. Bob Dylan gæstede da England og optrådte en enkelt gang på fjernsynsskærmen. Han vakte vild forargelse med sin „snakkeblues“, „With God on our side“, som hans veninde folkesangerinden Joan Baez havde komponeret som protest mod amerikanernes „sindsygepolitik“ i Vietnam. Bob Dylan er en typisk beatnick. Han har intet fast opholdssted, men vandrer rundt og spiller på sin guitar og mundharpe. Folk inviterer ham altid til at bo hos sig, så han vil ikke besvære sig med at få sit eget hjem.

Han har præsteret at blaffe hele vejen tværs igennem USA, for at besøge sin gode ven og kollega, folkesangeren Woody Guthrie, der lå alvorligt syg.

Man skal vænne sig til Bob Dylans stemme, for skønt han kun er 23 år gammel, lyder hans stemme som en meget ældre mands.

Bob Dylan synger næsten kun egne kompositioner. Han har komponeret et utal af sange, han har ikke selv tal på hvor mange.

Fælles for alle hans sange er, at ingen af dem handler om så banale ting som kærlighed. Han skriver nemlig, som han selv siger, kun sange, der har indhold. Hans sange handler om død og frihed, om de krige der er blevet kæmpet, og som bliver kæmpet. Folk lytter, fordi hans sange handler om verden, som den er, og ikke som der fortælles om i eventyrene.

Bob Dylan synger ikke for at tjene penge. Han siger selv, – jeg ønsker ikke at tjene millioner, jeg ønsker kun at have det godt.

Bob Dylans påklædning er yderst utraditionel. Han bærer specialsyede jeans, spraglede skjorter, fåreskinsjakker eller sweaters og en sort kasket. Bob Dylan går aldrig med slips.

Hans kontroversielle optræden gjorde, at han ikke kunne spise på Savoy hotel i London, hvor han boede under sit ophold i England, da man skulle have slips på for at komme ind i hotellets restaurant.

Efter den store popularitet Bob Dylan nyder, skulle man tro, at han ville holde op med at vandre, men tværtimod, han vandrer mere end nogensinde nemlig ind i teenagerens hjerter.

BEAT's redaktør Erik Haaest overrækker herover Sir Henry sir'ens obligatoriske skjold — med ret til at bære samme.

Hvis nogen betvivler, at Sir Henrys fødselsdagsgave var en succesfuld overraskelse for den populære Sir Henry behøver han kun at kaste et blik på dette billede, der blev lynskudt netop som fødseldaren — nyslået MBE (Master of BEat) åbnede for den store gaveæske.

Da Sir Henry blev MBE

... og modtog ridderens hæderssymbol: Et skjold.

Beatles er blevet MBE (Member of The British Empire).

Forleden blev vor hjemlige Sir Henry også MBE. Blot betyder hans titel noget andet, nemlig „Master of BEat“.

Hvem kan sige, hvilken titel, der er den fornemste af de to?

Den fornemme udnævnelse skete på Sir Henrys 20 års fødselsdag lørdag 3. juli. Sted: Restaurant Place Pigalle på Bakken, hvor Sir Henry og hans butlere hele sommeren er „husorkester“.

Anledning til udnævnelsen? Ja, det er en lidt længere historie. Den får I her:

Det har længe irriteret os her på BEAT, at smålige folk kværuledede over, at Sir Henry kaldte sig „Sir“ uden at være spor adelig.

— Den slags må være i orden, skrev de sure.

Værten i Bakkens Place Pigalle, hvor Sir Henry and his Butlers er husorkester hele sommeren, restauratør Bent Hasebart, fik højtideligt tilladelse til at lufte „Lady Henry“ sammen med dens herre og Master.

— Så lad os få den ting i orden, sagde vi på BEAT. Vi slår Sir Henry til ridder og hvilken titel kan være stoltere for en beatmand end titlen „Master of BEat“.

Da Sir Henry tilmed er en højt skattet medarbejder på vort blad, faldt det os endnu lettere at afse en titel, vi ellers så småt havde gået og luret på allesammen herinde.

Udnævnelsen skete under de mest højtidelige former. I stedet for et rigtigt sværd brugte BEAT's fine, gamle redaktør en bordkniv, med hvilken han slog Ole Bredahl på dennes højre skulder ... og pssst var den borgerlige Ole blevet den ærværdige Sir Henry. (Som han har været kaldt hele tiden).

Samtidig skænkede BEAT Sir Henry en kombineret fødselsdags- og ordensgave. Enhver ordentlig ridder og „Sir“ må nu engang have et våbenskjold. Hvad skal en nutidsmand med et besværligt metalskjold, som altid kommer i vejen, når man spiller på guitar? Bedre må det dog være med ét, der kan bruges som mascot. Derfor: Da Sir Henry åbnede den store, smukt indpakke æske, fandt han

til sin store overraskelse et helt andet skjold end ventet: En meget smuk og særdeles levende skildpadde.

Den blev straks taget til Sir'ens og hans butleres bankende hjerter og blev døbt „Lady Henry“.

Fra nu af følger „Lady Henry“ sin herre og mester overalt.

Folkeviddet blomstrer hurtigt. Da man hørte, at en skildpadde hovedsagelig lever af salat, blev orkestrets bil straks døbt „Salatfadet“.

Nu venter vi spændt på dronning Elizabeths næste udspil. Noget særligt må der til, hvis d'herrer Beatles skal klare sig i konkurrencen.

Sir Henry tager sin titel **MEGET** alvorligt.

John Lennon synes ikke at være samme ærbødighed overfor sin medalje. Rygtet vil vide, at han har anbragt den som knap til sin dørklokke.

Sir Henrys skjold får lov at vandre frit rundt i forhaven — undskyld, i parken.

Sir Henry sad for bordenden ved den festlige fødselsdagsfrokost i Place Pigalle. Rundt om bordet sidder fra venstre inspektør Arne Bergstrøm, Restauratør Bent Hasebarts mor, fru Hansen, Sir Henry og butlernes dygtige manager Niels Hastrup, BEAT's redaktør Erik Haaest, alle butlerne (en af dem er i højre side skjult af BEAT's journalist Torben Jørgensen, derefter butler Tommy og forrest til højre inspektør Ib Juul-Andersen, Place Pigalle.

WANTED CAT BALLOU

Catherine Ballou var farmerdatter i det meget vilde vesten omkring århundredskiftet. Hun skulle have været skolelærerinde, men da nogle gangstere dræbte hendes fader, opgav hun alle planer for at tage hævn.

Hun samlede en lille skare af trofaste mænd omkring sig og for frem i egnen ved Wolf City med togrøveri, mord og brand.

Til sidst blev hun fanget, dømt til døden ved hængning, men i sidste øjeblik befriet af sine folk.

Over denne historie har Hollywoods filmfolk bygget filmen „Cat Ballou”, som i disse dage har danmarkspremiere i Palladium i København.

Filmskuespilleren Henry Fondas ualmindelig lækre datter Jane Fonda spiller titelrollen i den festlige historie om Westens vildeste, skøreste og dejligste pige”.

Sammen med Jane Fonda optræder bl.a. nu afdøde Nat „King” Cole, som her ses for sidste gang på film. En væsentlig del af hans indsats i filmen er at synge. Han synger bl.a. titelmelodien „The Ballad of Cat Ballou”, en

herlig westernmelodi, som utvivlsomt vil gå ind som evergreen-melodi. Den er i ørefaldende. Tilmed er den velegnet til beatsang, når den blot får en lille rytmemæssig ansigtsløftning.

Men tilbage til „Cat Ballou” og dejlige Jane Fonda. Hun startede indspilningen få dage efter sin hjemkomst fra Paris, hvor hun medvirkede i en fransk film. Med sig fra Paris havde hun én ting, som gjorde hende uhyre populær blandt de mandlige medspillere og teknikere: Et par stramme lysegrå slacks — de strammeste i mands minde.

Da instruktøren så dem, udbrød han: Dem skal du bære i filmen. Det bliver den store mode! Alle tiders reklame for filmen.

Øverst: Jane Fonda, datter af den berømte skuespiller Henry Fonda, spiller titelrollen som gangster-cowgirl.

Til venstre: Sobby Kaye er uundværlig i en westernfilm. Nat „King” Cole nåede her at indspille sit livs sidste film. Her ses de to musikalske gagmagere synge titelsangen „The Ballad of Cat Ballou”. Den udkommer om kort tid på plade herhjemme.

Han har allerede fået ret. Straks efter premieren i USA begyndte teenagerne at gå med Cat Ballou-slacks, og vi vil godt vædde på, det samme sker her i Danmark.

Vi synes, det er alle tiders smarteste mode. Derfor vil vi gerne være med til at slå „et slav for den”.

Vind 500 kr. og
 Cat Ballou-slacks

BEAT sætter ti par Cat Ballou-slacks på højkant i en lille læserkonkurrence. Desuden udlover vi én hovedpræmie på 500 kr. kontant. Så kan vinderen selv købe de smarte slacks plus alt hvad hjertet ellers måtte begære af cowboyudstyr.

Det skal I gøre: Gæt Jane Fondas livsmål! (Eten efter billederne her eller, hvis I kommer i nærheden af filmen, så gå ind og kig nærmere på damen. Hun er det værd).

Dernæst: Skriv svaret på et åbent brev-kort og send det til:

Cat Ballou”
 BEAT
 Gasværksvej 10 A
 København V.

Sidste frist: Mandag 2. august kl. 12 må kortet være os i hænde. Vindernes navne offentliggøres i BEAT nr. 12, som udkommer fredag den 20. august. Præmierne tilsendes.

Altså: Kig godt på Jane „Cat Ballou”

På den stilige restaurant Kystens Perle i Snekkersten blev Stones nægtet adgang, fordi de ikke alle havde slips på. Det sprang de op og faldt ned på. I Vedbæk på Hotel Marina trøstede de sig med kaviar. Brian, som herover får sin del af kaviardåsen, plejer at stikke dåsen med resten af kaviaren i lommen, når han går.

Til venstre: Charlie Watts kan simpelthen ikke undvære sin kone tre dage ad gangen. Han var da også den første til at rejse hjem til London, hvor hans kone for tiden går med en brækket arm efter et fald på en trappe.

The Rolling Stones har været her - meget længere end deres fans vidste. Efter koncerterne holdt de nemlig otte dages ferie i Danmark.

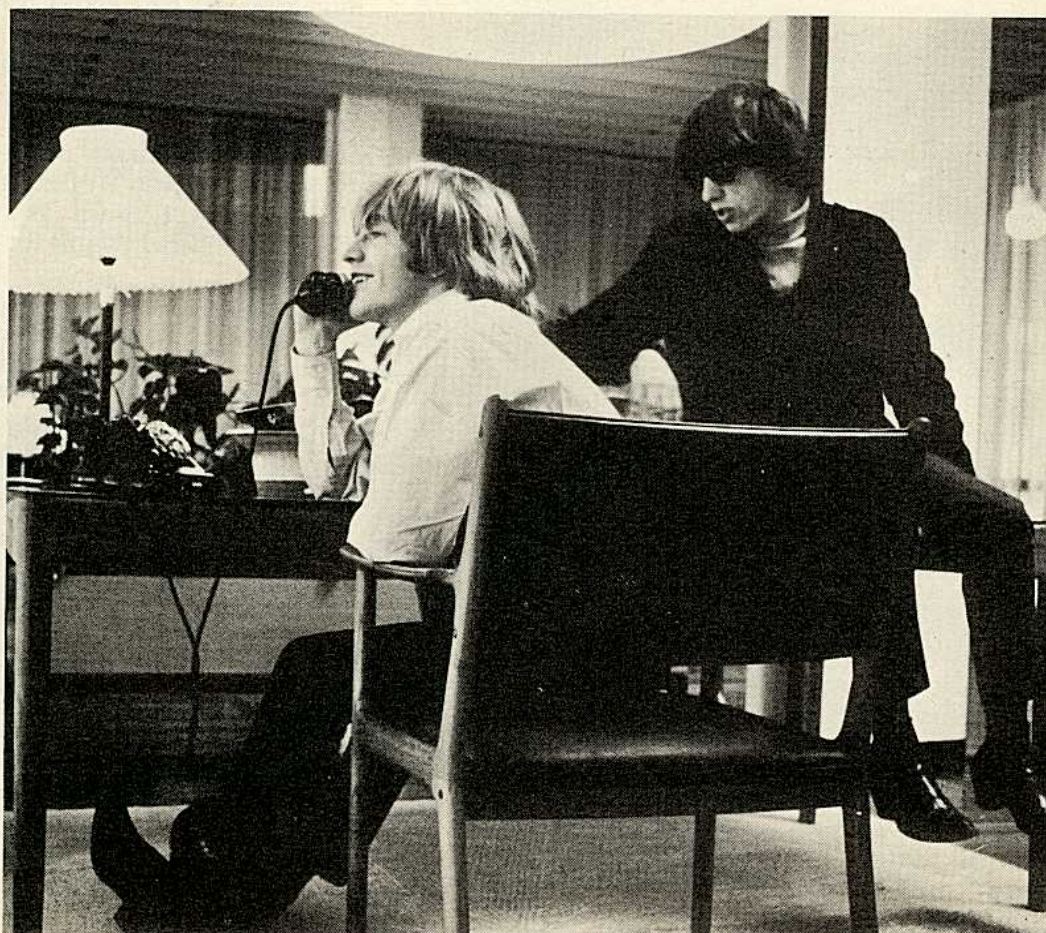
For de er alle fem blevet

FORELSKET I KØB

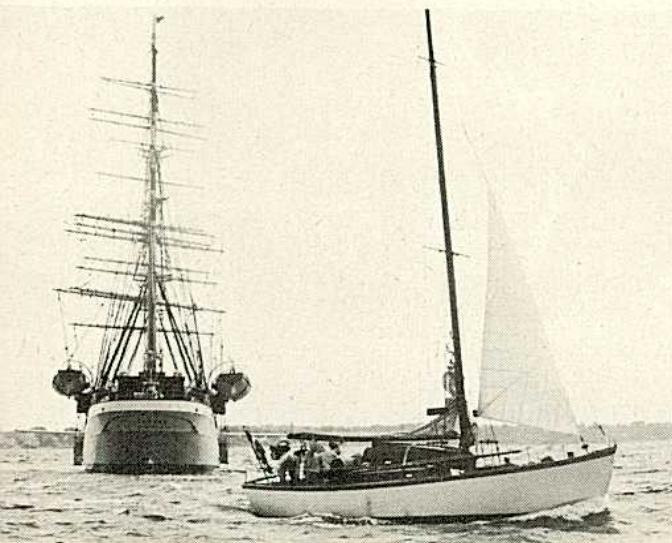
Til venstre: Brian Jones og fotograf Bent Rejs lille datter blev hjertevenner. Hjemme i stuen lyttede de til plader i timevis. Hvilke plader? Den engelske gruppe „The Who“, som er Brians absolutte favoritgruppe.

Herunder: Brian Jones er enskørtejæger. Så snart han kommer i nærheden af en telefon, skal han straks ringe til nogle af sine piger i København, Malmø eller London. Bill Wymansidder lidt utålmodigt og venter. Han har bestilt samtale til sin kone hjemme i London.

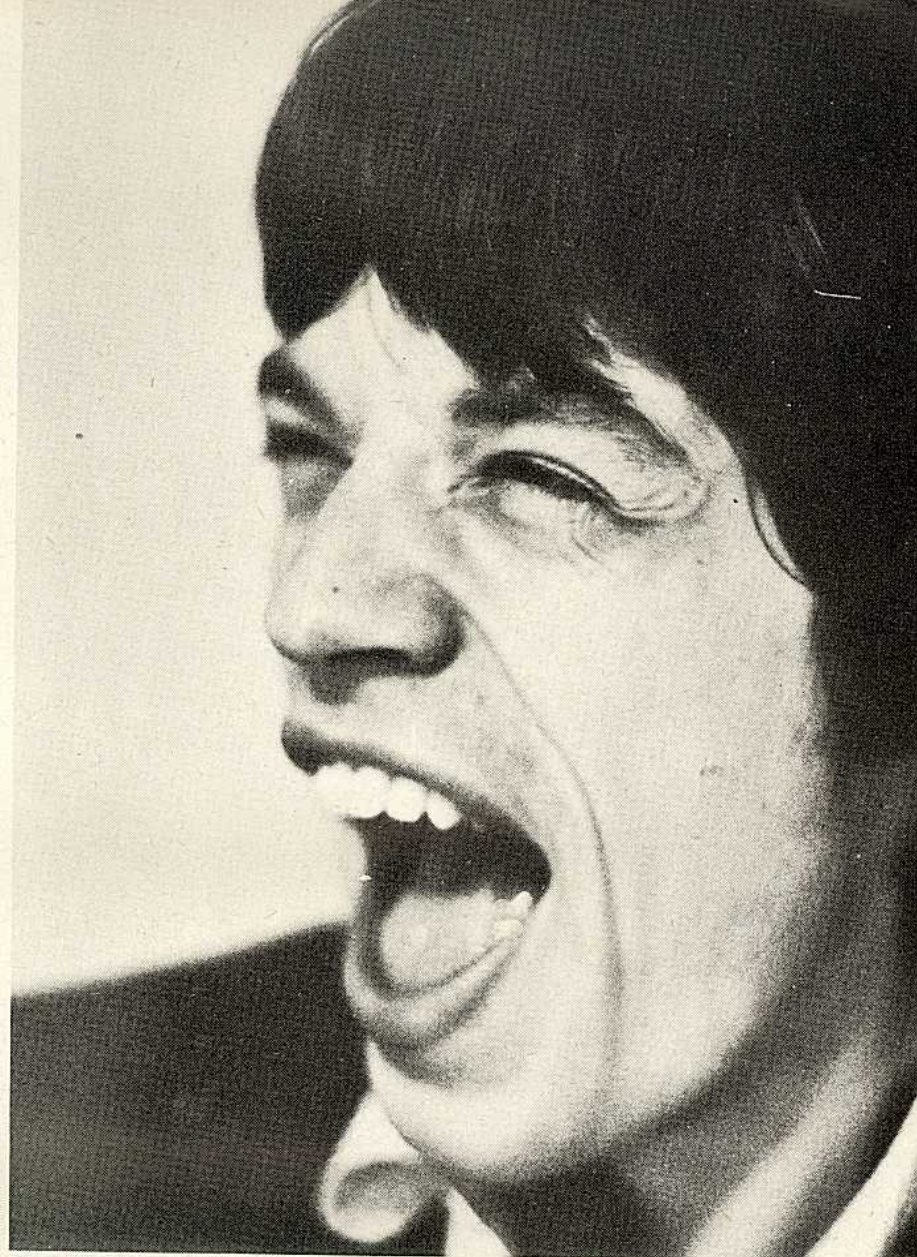

Bill Wyman købte ind som en gal. I Illums bolighus (herover) købte han kunstgenstande og komplet spisebestik til 24. I Magasin købte han skjorter til sin søn.

Stones havde lejet en lystyacht til ture på Øresund. På turen over til Malmø rundede yachten skoleskibet „Danmark“, som lå for anker ud for Snekkersten.

Brian Jones er ivrig fotograf. Han snuppede apparatet fra Bent Rej, netop da Mick Jagger var i det bedste lune. Her ses resultatet.

ENHAVN

Der var meget mere ballade til sidste Rolling Stones-koncert i Falkoner Centret i København end til den meget omdiskuterede Kinks-koncert i sin tid i Tivoli. Men aviserne skrev ikke om det, så det var ikke mange, som opdagede det. De tyve — tredive stykker, som blev skubbet ned i orkestergraven under sidste koncert, glemmer det nu nok ikke med det samme. De har sikkert blå mærker endnu.

Publikum kan li' Stones. Stones kan til gengæld også lide at være her hos os. Efter koncertbesøget her og i Sverige tog de fem rullesten sig en stilsfærdig ferie i København. Det var ikke mange, som lagde mærke til dem. De kunne næsten ubesværet gå og hygge sig. Og det gjorde de.

De gik i stormagasiner. Mick Jagger, Keith Richard og Brian Jones boede tre—fire dage hos Sveriges piratradio-dronning Britt Wadner i hendes villa i Malmø.

Da de øvrige fire endelig tog tilbage til London for at kigge på manuskriptet til den nye film, de fem vildbasser snart skal indspille, blev Brian Jones tilbage i København. Han indlogerede sig hos vor fotograf Bent Rej og dennes familie på Frederiksberg, hvor han hyggede sig med gramofonplader og nogle af de piger, som han har

en svaghed for at falde for på sine små ture ud i hovedstaden.

BEAT's medarbejdere havde lejlighed til at være de fem Stones på privat hold i mere end otte dage. Vi havde det sjovt. Disse sider viser lidt af alt det, de fem tog sig til på deres helt private, københavnske ferie.

Keith Richard og Brian elsker at gøgle på klaver. Den første gang de kom i nærheden af et flygel (Det var i Britt Wadners villa i Malmø) sprang de hen til det og begyndte på Chopins Klaversonater.

TO I DOLLER R PRIVAT

... Sådan er Peter Belli og Gunilla Thorn bag scenen. Bent Glæsel – den nyeste „rival” – snakker privat om det kendte poppar.

— Fansne spørger mig tit, om jeg ikke kan skaffe dem Peter Belli og rivalernes autografer. Når jeg kigger lidt spørgende, fortsætter de: „Orh, det ku’ du godt. Du kender dem. Er du ikke deres chauffør?”

Det er jeg nu ikke. Jeg er bare den nye „rival”, som ingen kender endnu. Jeg håber en dag at blive lige så populær som Peter, Peer, Henrik og „Flob”. Indtil da nøjes jeg med at nyde at være sammen med et af Danmarks festligste orkestre.

Efter at have turneret Danmark rundt i tre uger sammen med Gunilla Thorn og Peter Belli kan jeg fortælle, at det er et virkeligt festligt par.

Gunilla Thorn har et fantastisk smittende humør. Ikke fordi jeg kan høre, at hun skulle være noget særligt som sangerinde, hvad hun jo også gerne indrømmer.

— Jeg kan ikke synge, siger hun, men jeg er en af Sveriges bedste råbere.

Hun er skæg og fræk. Hun har afgjort sat sit præg på turen.

Også på Peter Belli. Peter er en sjov type. Følelsesmenneske helt ud i det besværlige. Der skal ingen ting til at gøre ham himmelsk lykkelig. Men der skal minsandten heller ingen ting til at slå ham helt ud. En dårlig aften kan ødelægge ham totalt.

Men når Gunilla så giver sig til at grine og skråle med sin hæse stemme, mens vi slubrer morgenkaffe i os, før vi styrter af sted til næste by, kan han på et øjeblik blive den samme, gamle Peter, som fansne elsker.

Peter Belli er ganske vist flere gange blevet hængt ud for uren trav. Jeg har svært ved at tro, at Peter skulle have lavet nogle „numre”. Har han lavet noget forkert, må det være

af bare ukendskab. Peter er bestemt ikke nogen god forretningsmand. Hvis ikke vi andre var ved siden af, tror jeg, han havde brugt hele sin gage på drikkepenge til tjenere og hotelkarle.

Så er Gunilla en anden type. Jeg vil ikke kalde hende fedtet, men så i hvert fald „en økonomisk type”. Hende bliver hotelkarlene i hvert fald ikke fede af.

Alt i alt er Gunilla og Peter et skægt par. Vores turne rundt i landet har skaffet dem begge mange nye fans.

Hundredevis nede på den anden side scenerampen. Og oppe bag det hele har dei hvert fald fået én. Han hedder

BENT GLÆSEL

Herman's Hermits (Mrs Brown) blev den anden juli inviteret til at spille ved et selskab i Det Hvide Hus i Washington. Selskabet blev afholdt af Præsident Johnsons popinteresse-rede datter?

P. J. Proby har efter en smule besvær fået forlænget sin arbejdstilladelse i England. P. J. har som bekendt amerikansk statsborgerskab, men opholder sig for det meste i England.

Herman fra den engelske gruppe Herman's Hermits, vendte tilbage fra turneen i Amerika uden sin berømte strittende hjørnetand, den blev slået ud under et venskabeligt slagsmål med „Hermitten“ Barry Whitwam.

Samtidig med Elvis' film „Tickle Me“ hvor han optræder som cowboy, får premiere udsender RCA en EP med ham, hvis titel også bliver „Tickle Me“ („Kild Mig“).

„I Wanna Hold Your Hand“ – den store Beatles-succes – er blevet solgt i et oplag på 10 millioner, alene i Amerika er der solgt 4,9 millioner eksemplarer.

Den århusianske „Sunshine-Trio“ har stor succes i Jylland. Den fjortenårige sangerinde Birthe Kjær spås at blive en ny Dorthe.

Manfred Mann, den engelske R og B gruppe, er sprunget direkte ind blandt de første på den engelske hitliste med pladen „One In The Middle“.

Efter basguitaristen Søren Strømberg's udsagn skal The Danish Sharks til efteråret, på turne i Frankrigsammen med det franske sangidol Johnny Halliday.

The Danish Sharks er den af de danske pigtrådsgrupper der har indspillet flest plader, ialt 6 single og LP'er på trapperne.

Elvis Presley er blevet tilbudt 200.000 dollars for at give koncert i Australien. Han sagde nej, og undskyldte sig med filmarbejde.

Amagers R og B gruppe „The Typ-hoones“ har skiftet navn til Dirck Jokums Group. Deres uniform er ægte Amagerfolkedragter.

Den engelske sangerinde Cilla Black har i de første uger i juli holdt ferie på danskernes ferieføje Mallorca.

The Rolling Stones har komponeret et nummer til The Beatles, titlen er „Give Me Your Hand“. Beatles vil sikkert ikke spille den.

The Beatles har fået en orden, men også sangeren Frankie Vaughan er blevet dekoreret. Han har fået sin for sit arbejde som præsident i „The National Boys' Clubs Movement In Britain“, en forening som FDF i Danmark.

Tom Jones („It's not unusual“) har lige købt en villa i Middlesex. Den har kostet 8000 pund (ca. 160.000 kr.) Han er flyttet ind med sin kone Linda og sin søn Mark på 8 år.

R og B-sangeren Gorgie Fame har udgivet en selvkomponeret single i England. Titlen er „Like We Used To Be“.

I fan-clubben for den populære gruppe „Danny and the Royal Strings“ er medlemstallet nu oppe på 1500.

Sir Henry and his Butlers skal i september måned til Sverige for at optræde i folkeparkerne.

Herman's Hermits' nye plade „Henry the VII“ forventes i USA at få den samme hitliste-succes, som deres sidste plade „Mrs Brown“.

KORT & GODT om STORT & småt

Lørdag 31. juli holder HGM Musikbureau (Bogstaverne dækker over Roskildes popkonge Holger Mikkelsen) popfestival i Roskildehallen. Optræden: Finn Tony and Them, Someones og Telstars med sangsøstre Licia og Lucienne.

Amagermesterskabet i Beatmusik afvikles i Kastrup bio den 1. august. Dommerkomite: The Beefeaters.

„Help“, titelmelodien til The Beatles' nye film ved samme navn, udkommer i Danmark d. 27. juli. Selve filmen ventes til Danmark i begyndelsen af september.

Cliff Richards næste single kommer til at hedde „The Time In Between“. Cliff synes selv, at det indtil dato er den bedste, han har lavet.

Under The Animals' turné i Japan, sagde en lille japanerinde til „Dyrenes“ sanger Eric Burdon: „I engælændere er så stille og rolige“.

Den svenske „pirat-radio“ Radio Syd begynder, hvis alt går vel, at sende TV-udsendelser fra 1. august.

Den 15. august åbnes i den nedlagte „Club de Paris“ i Badstuestræde en discotekklub, hvor popinteresse-rede kan høre de sidste nye plader.

Claudette, det amerikanske sangidol Roy Orbison's kone, har indgivet skilsmissebegæring.

Charlie Watts fra The Rolling Stones, blev under Danmarksbesøget nægtet adgang på restaurant Kystens Perle, fordi han ikke havde slips på.

Ny Beatles-bog

Den 24. juni udgav John Lennon sin nye bog „A Spaniard in the Works”. Med „John Lennon in his own Write” vel i hu sætter man sig til at læse hans nyeste påfund, og heller ikke denne gang skuffer han sin begejstrede læser.

„A Spaniard” er om muligt endnu sjovere end hans første bog, idet man lettere genkender de begivenheder John hentyder til på sit specielle sprog, engelsk med franske og tyske islæt.

Selv om det går lettere denne gang, skal „Spaniard” læses mindst to gange for at forstås, bare lidt.

For John er svær, især for en dansker. Man skal kunne en forfærdelig masse engelsk for at kunne genkende de „rigtige” engelske gloser i John's ordforråd.

At „neyber” betyder „neighbour” er let at se, for gennemgående skriver John ordet som det udtales.

John sagde om sin første bog, at de, der kunne engelsk skulle købe den, for den var alligevel ikke på engelsk, og man kunne under alle omstændigheder købe den for tegningernes skyld.

Dem kan man få en masse ud af, for et af John's største aktiver er hans meget specielle streg.

Hans mennesker får mærkelige gevækster på hovedet, topmaver og stikkende øjne. Og hans små hunde er slet ikke til at stå for. Forresten hvad handler „Spaniard” om? Om Jesus El Pifco, Little Spastic, Laird of McAnus, Slezzy, Dog, Grumpy, Sneaky, Smirkey, Alice, Derick, Wimpey, Shamrock Womlbs and all ze odders.

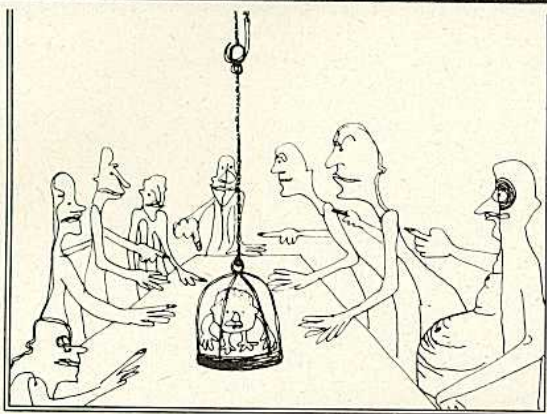
Hva????? Lad nu være med at forstyrre mig, jeg er i fuld gang med at læse om Harolb Wilsod og Mrs. Wilsod whom showed her toilets on telly. Godt? Pragtdt!!!!!!!

De tre illustrationer på denne side er alle hentet fra John Lennons nye bog „A Spaniard in the Works”.

KLUB-NYT

Vi nøjes med at minde om, at BEAT fra og med næste nummer er åbent for 15 linier gratis medlemsmeddelelse fra alle danske popklubber (ikke fanklubber!). Send meddelelsen ind til BEAT mærket „Klub-Nyt”. Det skal være os i hænde senest 3 uger før BEAT's udgivelsesdag.

Ny Beatles-film

Nu, da der kun er få dage til ARETS filmpremiere den 29. juli, er det vist på sin plads at fortælle noget om „HELP”.

Kendt er det vel, at „A Hard Day's Night” ikke tog særlig lang tid at optage, men i denne omgang har Richard Lester taget revanche, idet det har taget 86 dage at dreje „HELP” nemlig fra d. 22. februar til d. 12. maj.

Klart er det, at det ikke har været lutter ferie for John, Paul, George og Ringo, selv om optagelserne foregik på så ferieprægede steder som Bahama-øerne og i de østrigske Alper.

Filmen ender på Bahama-øerne og begynder i London, hvor flere scener er taget i forskellige gader i London, men det meste er drejet i Twickenham Studios, hvor også „Hard Day” blev optaget. Endelig er nogle af jagtscenerne optaget på Salisbury Plain, hvor man lånte nogle tanks af det engelske militær til brug ved optagelserne.

The Beatles er selvfølgelig ikke de eneste, der medvirker i filmen, Medspillere i filmen er Elanor Bron, der spiller en østerlandsk højesteprestinde, som hjælper stakkels Ringo i det omfang det er hende muligt. To onder forfølger ham, det andet er to videnskabsmænd, der spilles af henholdsvis Victor Spinetti (fjernsynsinstruktøren fra Hard Day's Night) og hans assistent Roy Kinair. Desuden dukker The Beatles' roadmanager Mal Evans op som kanalsvømmer i en alpesø! (Han går i vandet i Kanalen og dukker op i en alpesø).

Men nok om de mennesker, der er med i filmen. Frem til handlingen: Ringo, den uheldige sjæl, må bøde for sin overmåde begejstring for store ringe, idet han ved et tilfælde får fat i en ring, der tilhører en mystisk østerlandsk GUDINDE.

Stakkels Ringo bliver derfor forfulgt på det grusomste af gudindens præster, medens John, Paul og George mere eller mindre heldigt forsøger at beskytte ham.

MEN det er ikke det eneste onde, der forfølger Ringo. To videnskabsmænd har gjort en epokegørende opfindelse, der kan gøre dem i stand til at regere verden. Ved et tilfælde kommer Ringo og de andre Beatles i forbindelse med de to herrer, og de tror så, at The Beatles er kommet i besiddelse af nogle af deres hemmeligheder. Derfor forsøger Foot og hans assistent at gøre det definitivt af med Ringo og følge. Men det er ikke så nemt. Pludselig står de overfor 4 Ringoer og 2 af hver af de andre Beatles. Ringo og Co forføl-

Ny Beatles-plade

Paul McCartney har måske skabt århundredes pop-sensation.

Han har indspillet et nummer uden George, John og Ringo. Ikke sådan at forstå at Paul har brudt med de andre medlemmer af The Beatles. Men da Paul McCartney er et af de populæreste medlemmer i The Beatles, er det vel naturligt at det bliver ham, der indspiller et nummer uden de andre Beatles-medlemmer.

Titlen er „I'm down”, og Pauls sang er tydeligt inspireret af Bob Dylan, som er en af hans meget gode venner.

På pladen bliver Paul McCartney akkompagneret af et stort stryger-orkester.

Det er meningen, at nummeret skal udsendes på The Beatles' næste LP, som udkommer herhjemme umiddelbart efter at The Beatles' anden film „Help” får premiere.

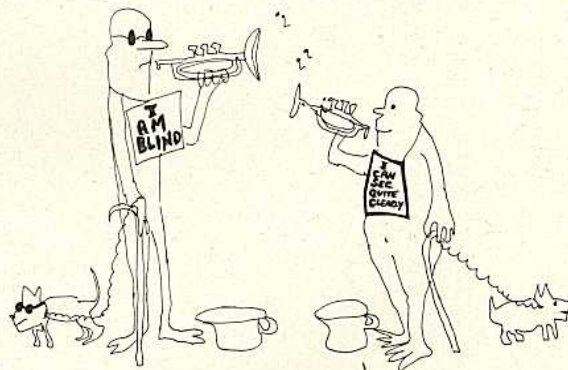
„I'm down” vil desuden blive udsendt som B-side på The Beatles' næste single-plade „Help”.

ges til Østrig og derfra videre til Bahama-øerne, hvor det endelig lykkes Ringo at komme af med ringen og overbevise Foot og Co om, at The Beatles absolut intet ved om deres skumle planer, men alt skal jo ende godt: Det lykkes The Beatles at forpurre disse planer. Hvordan??????? Ja, det må I se filmen for at finde ud af.

Det tager The Beatles 6 nye melodier at komme igennem disse strabadser, og man ser dem spille de underligste steder som for eks. på en øde ø ude MIDT i Atlanterhavet, og på en slette i England (Salisbury Plain).

Titlerne er sluppet ud, i hvert tilfælde nogle af dem. Det er: Ticket to Ride, HELP, Yes it is, Lose that girl, The Night Before, I need you, You like me too much, og I'm down. To af disse melodier er George ophavsmand til.

Handlingen (hvis man kan kalde disse skøre optrin en handling) er John Lennon

delvis ophavsmand til, idet det er hans idé, der er taget op til revision. The Beatles selv har moret sig gevaldigt over filmen. Paul udtaler, at han ikke er særlig tilfreds med The Beatles som skuespillere, men „Help” er dog ikke uden evner. „A Hard Day's Night” kunne han ikke lide, men Help var ganske udmærket, når man så bort fra, at det var The Beatles, der spillede hovedrollen. Melodierne? Jo, dem har vi været ret heldige med.

I hvert tilfælde er titelmelodien „Help” vores hidtil bedste. Selvfølgelig kan vi ikke afgøre om den går til tops, men vi håber.”

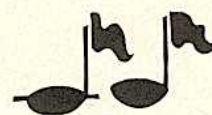
Vi andre tror det.

Ny serie: **BEATLES' PIGER:**

PATTIE

Søde Pattie Boyd lyser op som en sol, når George Harrison er i nærheden. I lang tid har folk kaldt dem uadskillige. Og nu har George sagt: Vi vil giftes!

Pattie passede som fod i hose til rollen som „Beatle pigen“, fordi hun er smart, slank og har langt hår. Og hvis man hører om Georges idealpige, opdager man, at det lige netop passer på Pattie. Hun er 167 1/2 cm høj og har målene 86/58/94.

De mødtes selvfølgelig under indspilningen til „A Hard Day's Night“, og for Patties vedkommende var det ikke kærlighed ved første blik. Men de blev snart venner.

Tina Williams, der spillede sammen med Pattie i filmen, siger, at hun er sød at arbejde sammen med — stille, men sød. George er anderledes end de tre andre Beatles. Han er mere stille, farer ikke så meget omkring og laver halløj, som de gør. Vi fandt ud af, at han helst vil sidde stille og snakke ikke om sig selv, men om andre.

Vi tror, at det var det, der tiltrak Pattie fremfor noget andet, da hun også selv er meget reser-

veret. Men vi lagde mærke til, at de har meget at sige hinanden. Vi har mødt dem i klubber, og hvor som helst er de dybt inde i en konversation. Pattie vasker sit hår hver dag, og har det langt som de andre Beatles-piger. Hun bruger kun lidt make-up og holder af enkelt, løstsiddende tøj. Hun er meget moderne.

Når hun skal ud med George, foretrækker hun en middag og et „drop“ ind i en klub. Deres yndlingsklub er Annabel's i Londons Berkley Square. Deres ledsager har ofte været deres ven John Junkin, der spillede „Shake“ i A Hard Day's Night.

Når de spiser på dyre, eksklusive restauranter, imponerer Pattie George med sit kendskab til menuer. Hun er ikke ekspert på kogekunstens område, men hun prøver hårdt at fremtrylle noget lækkert, når de spiser hjemme hos ham. Et typisk måltid kan være: tomatsuppe efterfulgt af en mør bœf, kartofler og ærter.

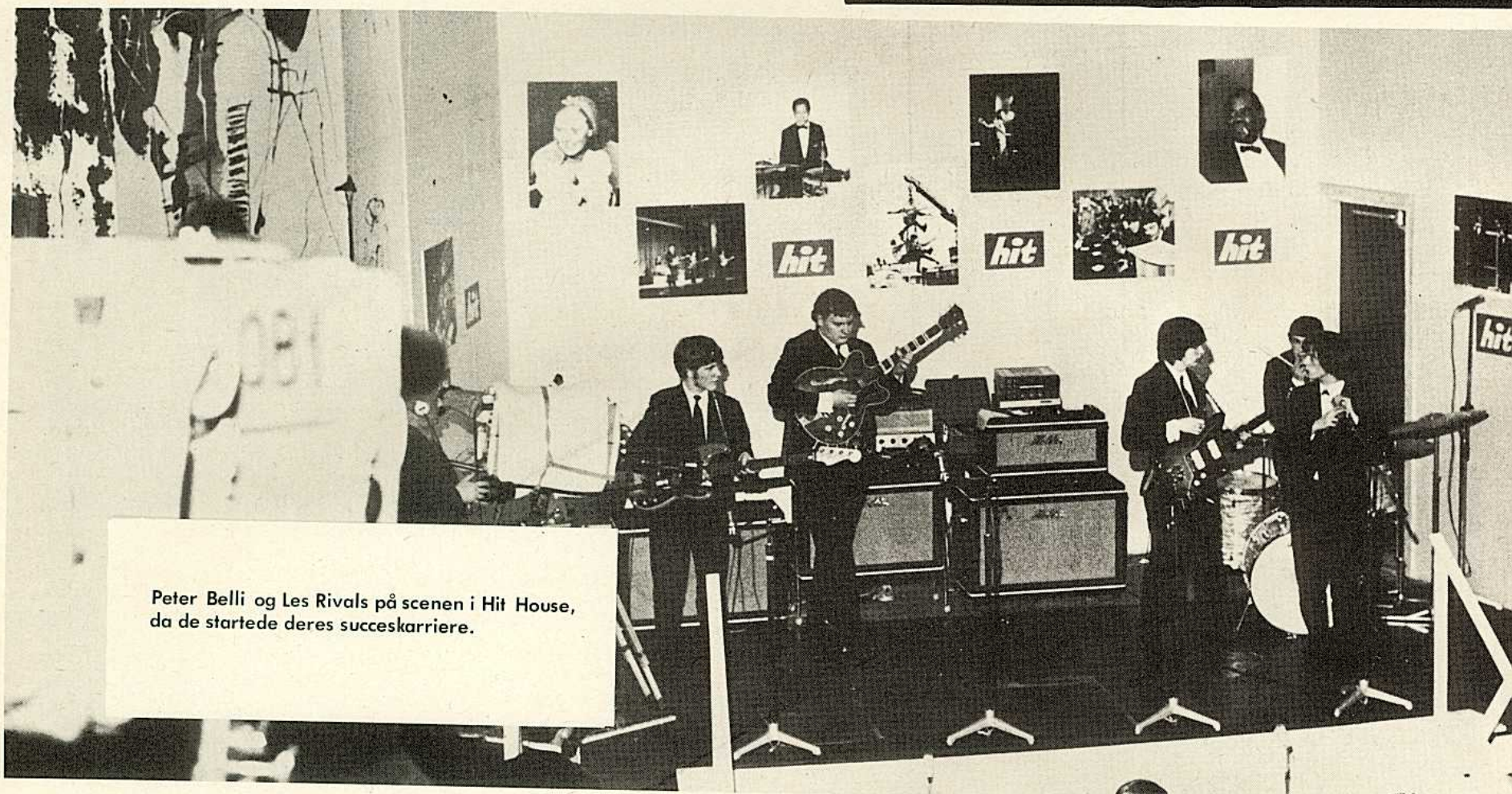
Pattie deler Georges entusiasme for biler. Hun kan også lide at gå i biografen eller se private filmforestillinger sammen med drengene.

Hun er model for Londons bedste fotograf. Mick Curtis, der er i nær kontakt med Smith's Crisps reklame film, siger:

— Pattie er meget hurtig, professionel og præcis. Hun er meget stille, taler aldrig om sine ambitioner. Hun taler heller aldrig om George.

Jeg har lagt mærke til, at hun har tabt sig i den sidste tid. Man ser det ikke i ansigtet, men på hendes figur. Hun holder en let diæt. Hun er let at more og underholde, og meget glad for George.

Hvis der er mulighed for, at de bliver opdaget, når de er ude, bærer hun en mørk paryk. Den forandrer hende fuldstændig. I den genkendes hun ikke som Pattie Boyd, Beatle pige.

Peter Belli og Les Rivals på scenen i Hit House, da de startede deres succeskarriere.

Der er liv på Frederiksberg Allé, når Hit-House åbner sine døre for Storkøbenhavns pigtrådsglade ungdom. 3 kr. i entré og de får en glad aften.

Der er ikke spiritusudskænkning, men al den pigtråd, der kan trækkes ud af 4 forstærkere og et sæt trommer.

Med Hit-House har de unge pop-interesserede

fået et fristed, hvor de kan tilbringe aftenene, uden at det koster alverden. De kan komme i den påklædning, de føler dem bedst tilpas i, uden at der bliver peget fingre af dem.

For at skabe afveksling spiller der to, til tider flere orkestre hver aften.

Mange af tidens top-orkestre er blevet bragt

frem af Hit-House blandt andet: Sir Henry and his Butlers, Peter Belli og Rivalerne, Excheckers, Someones, Lions og Donkeys.

Hit-House har haft besøg af flere engelske grupper, hvoraf The Fourmost er den mest kendte.

Da Aveny Teatret den 1. september 1964 blev lavet om til Hit-House, hviskede man i krogene om, at det ikke ville slå an. Man gav Hit-House højest et par måneders levetid.

Direktør Poul Parris har imidlertid gjort alle skeptikers ord til skamme. Hit-House blev en stor succes, så stor at han allerede 7 måneder efter kunne åbne Hit-House II i det gamle Reci i Hille-rødgade på Nørrebro. Det er meningen, at der skal åbnes et Hit-House III, men stedet er endnu ikke fundet.

På denne og modstående side præsenteres seks af de orkestre, som Hit House bragte mod toppen.

De spiller i Hit House

Fra i dag til 31. juli: The Defenders, The Caravans, Someones, The Hit-makers og The Lennons på skift.
1.-15. august: Joe E. Carter's Group, The Bootjacks.
16.-31. august: The Beefeeders, The EX-checkers og The Sharons.

The Lions

hit HOUSE dancing

og dem, der blev ført frem af

hit HOUSE

The Someones

Someones er rivalernes afløser i Hit-House.

I begyndelsen var det en lidt tam forestilling at se og høre dem. Men takket være sangeren Palles charme og gode sceneoptræden, samt de andres forbedrede kvalitet, er de i dag lige så populære som Peter Belli og Rivalerne var.

Hans Andersen (trommer), Finn Dalhart (bas), Palle Hvitfeldt (sang) samt brødrene Flemming og Jørgen Lyngholm (single og rytme), ville ikke have været de samme uden Hit-House.

The Excheckers

The Excheckers — 50 pct. engelsk og 50 pct. dansk.

Bjørn Holte (rytme) og Niels Kjær, den gamle rival (trommer) udgør den danske halvdel, medens John Inglis (single) og Harry Kershaw (bas, sang) udgør den engelske.

De har nu i fire måneder været fast engageret i Hit-House. Deres nye, mere melodiske stil, er faldet i god jord hos det mere beatvante publikum i Hit-House.

Publikum skrigrer ikke, når de optræder. Det klapper.

Deres nye single „Long long Time”, skrevet af singleguitaristen, bliver solgt over al forventning.

Peter Billi og Rivalerne

Efter den store succes i Place Pigalle på Bakken sidste sommer, var det en naturlig ting, at Poul Parris i Hit-House, tænkte på dem, da der skulle engageres et fast orkester, som publikum kunne lide. Hans idé holdt stik. Deres engagementer i Hit-House gjorde dem til Danmarks populæreste gruppe, og dermed også Hit-House's. Det var med sorg i sindet, at publikum sagde farvel til dem, da de forlod Hit-House, for at hellige sig deres mange andre engagementer.

Niels Kjær Mortensen, der slog på trommer under deres store succes i Hit-House, forlod gruppen for at spille sammen med Excheckers. Bent Glæsel trådte i hans sted. De andre er stadig: Peter Belli (sang), Henrik Carlsen (rytme), Peer Frost (single) og Per-Oluf Hansen (bas).

The Lions

Teenagerne i Finland kan lide dem og teenagerne i Hit-House kan lide dem, begge steder har de skabt sig mange fans. Også ledelsen i Hit-House kan lide dem. Da forretningsføreren i Hit-House, Poul Borum, skrev en hyldelse til Hit-House — „Hit-House Shake”, fik The Lions overdraget hvervet at indspille den på plade.

The Lions har langt hår og en god sceneoptræden og så spiller de vaskeægte „beat”.

Sir Henry and his Butlers

Billedet tilhøjre viser Sir Henry and his Butlers som de så ud, da de i starten spillede i Hit-House. Vi har lovet Sir Henry, at det er uigenkaldelig sidste gang vi bringer dem i diplomattøj.

Den første gruppe der satte benene på scenen i Hit-House, var Sir Henry and his Butlers. Under stort bifald spillede de deres store succes „Let's Go”, som siden er blevet det store nummer på Frederiksberg Alle.

Sir Henry (Ole Bredahl, sang, bas), den nyankomne, som ikke ses på billedet, Tommy Mortensen (orgel), Arne Schrøder (single), Carsten Elgstrøm og Jens Bøgvad har mange engagementer både herhjemme og i Sverige. Det hører efterhånden til sjældenhederne, at de står på scenen i Hit-House.

The Donkeys

Hit-House Danmarks mestrene The Donkeys fik efter deres mesterskab d. 31. januar fast engagement i „templet” i hele februar. Deres spillekvalitet var teknisk god, men de manglede noget „beat” over sig, til at blive de helt store idoler. Der var en måned hvor der fremherskende var god pigtråd, men færre skrig.

Kjeld Heck (rytme), Poul Malmqvist (sang), Nobert Persson (bas) og Henry Nielsen, har siden haft flere løse engagementer derude. Men deres succes har ikke været overvældende.

RILLE-RACE

Pladenyt om

nye plader

THE YARDBIRDS: „Heart full of soul/Stealed Blues” (COLUMBIA).

„Heart full of soul” er en blanding af arabisk folkemusik og den nok så berømte „TELSTAR” (TORNADOS). Dermed er ikke sagt at den ikke er god, for det er den.

„Stealed Blues” er en ren instrumental plade i den sædvanlige Stones-efterligning-stil. Bevarer, den er god, men alligevel!

THE YARDBIRDS: „For your love/Got to hurry” (COLUMBIA).

„For your love” er virkelig fin. 1-0 til „YARDBIRDS”. „Got to hurry” giver en fornemmelse af, at de, der har optaget denne side, har fået et nyt ekkoanlæg og derfor har prøvet alle de muligheder, der er på et sådant. Efter min mening er denne side rædselsfuld fra først til sidst.

THE DONKEYS: „I’m Waiting for You/All your Lies” (SONET).

„I’m Waiting for You” er en af de få dansk komponerede melodier, som vi kan være bekendt. Den er i øvrigt komponeret af Kjeld Heick i orkestret. Donkeys har i øvrigt givet den en udmærket indspilning. „All your Lies” er absolut også god. Derfor: BRAVO Donkeys.

THE LIONS: „It’s Gonna Work Out Fine”/„Teenage Letter” (TRIOLA).

„It’s Gonna Work Out Fine” er udmærket spillet og sunget. Den kan vi godt være bekendt at sende ud over landets grænser. „Teenage Letter” er knap så god.

THE SHARKS: „Naggin’ Woman”/„Rock-A-Beatin’ Boogie” (TRIOLA).

„Naggin’ Woman” er en af de bedste plader, Sharks længe har lavet. Især Henriks guitar-spil kan man glæde sig over. Leif har sat stemmen et par toner op, hvilket han klarer hæderligt.

„Rock-A-Beatin’ Boogie” lyder derimod som den gamle kedelige Bill Haley-indspilning, det er en efterligning af.

SOMEONES: „Under the Boardwalk/Louie-Louie” (SONET).

„Under the Boardwalk” er en dårlig efterligning af Stones. Pladen er dog hørlig.

„Louie-Louie” er et gammelt nummer, som skulle være slettet af censuren.

THE GOLDEN GIRLS: „Gigolo/Kom Pussy Pussy” (TEENER).

„Gigolo” er et godt nummer der absolut præsenterer sig i international stil.

„Kom Pussy Pussy” står derimod dårligt til A-siden og minder alt for meget om de hjemlige giro 413-plader.

BJØRN TIDMAND: „Kan du li’ mig/Gør det nu” (ODEON).

„Kan du li’ mig” synger Bjørn Tidmand, dette er jo et spørgsmål. I hvert fald har han sunget de melodier, der er bedre.

„Gør det nu” hedder den anden side. Denne er faktisk en del bedre end A-siden.

HERMAN’S HERMITS: „Herman’s Hermits” (LP) (COLUMBIA).

„Herman’s Hermits” er en sanger, der har et dejligt samarbejde med sit orkester. Begge stemmer fint efter hinanden, hvilket gør at det svinger godt. Af de bedste numre kan anbefales: Mrs. Brown you’ve got a lovely daughter — Heartbeat — I’ll never dance again — Walkin with my angel.

JERRY WILLIAMS: „Savage Love/Ready Teddy” (SONET).

„Savage Love” vil jeg så absolut anbefale til „de unge på 40”. De vil sikkert synes om den.

„Ready Teddy” er et nummer i bedste Rock og rul stil. Den tid skulle ellers være forbi.

DORTHE: „Det er i vor ungdoms fagreste vår”/„Cowboy Jimmy’s Pige” (PHILIPS).

„Cowboy Jimmy’s Pige” er den bedste af de to.

NB! Et lille ønske: Bare hun snart vil lave en knapt så pop-præget plade.

Brian Diamond and The Cutters: „Big bad wolf”/„See if I can” (Pye).

Brian Diamond er en af de utallige engelske grupper, der prøver på at slå sit navn fast. Forsøget på deres første plade falder ikke særlig heldigt ud, da pladen består af to ganske uinteressante melodier. Musikalsk set hører gruppen til de bedre.

The Clidows: „No sugar in my coffee”/„It’s all about” (SONET).

Københavnermestrene i Beat-musik har indspillet deres første plade. „No sugar in my coffee” er taget fra The Kinks første LP. The Clidows udførelse af nummeret er ikke den bedste, især sangen kunne være bedre. „It’s all about” er komponeret af gruppen selv. Det er en hurtig sang uden meget melodi.

The Shouts: „Please don’t do”/„I saw a girl” (SONET).

Det danske orkester The Shouts præsenterer her to hjemmelavede melodier. „I saw a girl” er en iørefaldende melodi, der skulle have chancer for at blive populær, mens „Please don’t do” er ganske uinteressant. Sangen kunne være bedre på begge sider.

Bobby Winton: „Long lonely nights”/„There goes that song again” (Epic).

Bobby Winton havde herhjemme succes med „Roses are red”, mens han i USA har succes med næsten alle sine plader. Denne plade er en typisk amerikansk popting. Det er to langsomme melodier, hvor Bobby Winton synger sammen med et stort kor. De vil sikkert finde mange tilhængere blandt ældre popfans.

The Pussycats: „Ebb tide”/„Cadillac” (Karusell).

Melodien „Cadillac”, som The Defenders fik succes med herhjemme, er blevet indspillet af den svenske gruppe The Pussycats. „Missekattens” version når dog ikke The Defenders til knæene. „Ebb tide” er derimod et usædvanligt velspillet instrumental-nummer i Shadows-stilen.

Bob Dylan: „Subterranean homesick blues”/„She belongs to me” (CBS).

Den amerikanske folkesanger Bob Dylan’s follow up til „The times they are a-changin’” er mere kommerciel end hans tidligere indspilninger, idet han på denne plade foruden sin spanske guitar og mundharpe også bliver akkompagneret af bas og trommer. Den langsomme „She belongs to me” er den bedste melodi på pladen. Bob Dylan har komponeret begge numre selv.

De kommer...

De var her...

KINKS

Den 11. september bliver der fest i gaden i Falkoner Centret i København. Den dag kommer The Kinks igen til Danmark for at give koncert. Det bliver anden gang, det berømte, engelske top-orkester optræder i Danmark. Det første besøg – det var i Tivolis koncertsal – blev takket være politiindtrængen i koncertsalen en af de mest dramatiske i mange år.

PRETTY THINGS

De fem „kønne tingester“ kommer nu til Danmark. Den 9. oktober er de hovedattraktionen ved et stort „Young Peoples Ball“ i KB Hallen. BEAT fortalte i sit sidste nummer om de fem festlige fyre, som i England har sat sig for at leve op til det dårligst mulige rygte.

TOM JONES

Der hersker megen mystik om sangeren Tom Jones' meget omtalte besøg i Danmark. Alle aviser har fortalt om det, men ingen synes at kende noget til besøget. Samtlige koncertarrangører i Danmark har afvist, at de har skrevet kontrakt med Tom Jones om et besøg. Alligevel fastholder man fra England påstandene om, at han skal til Danmark i dette efterår.

BIRTHE WILKE: „Mary Poppins-potpourri“ (TRIOLA).

„Mary Poppins potpourri“ er taget fra Walt Disneys børnefilm og indeholder 6 melodier fra filmen. Birthe Wilke har indsunget den sammen med et børnekor. Pladen egner sig absolut for de mindre-årige.

THE HOLLIES: „I'm Alive“/„You Know He Did“ (PARLOPHONE).

„The Hollies“ har her lavet en plade, som altid, når „Hollies“ laver noget, er præget af stor musikalitet. Begge sider er gode.

THE ROCKING GHOSTS: „Annie is Back“/„Don't Ha Ha“ (METRONOME).

Det er dog det dårligste „Rocking Ghosts“ længe har lavet.

STONES

The Rolling Stones fejrede besøget i Danmark med udsendelsen af en ny pocketbog om sig selv. Den anmeldes her af Morten Gronemann:

At The Rolling Stones ikke bare er en gruppe, men en livsform, får man flere gange indprentet, når man læser „Vores egen historie“ fortalt af The Rolling Stones til den engelske journalist Pete Goodman. Bogen er udkommet på dansk til en overkommelig pris af 4,75 kr.

Som titlen giver udtryk for, handler bogen om Stenenes karriere. Man følger dem fra deres tid som fattige og sultne musikere, der higer og søger efter engagementer, til deres nuværende position som rige og populære idoler. En historie der leder læseren til at tænke på symbolikken i H.C. Andersens eventyr om Den Grimme Ælling – først må man gå så meget gruligt igennem, før man kommer til ære og værdighed.

Hvis det har været forfatterens mening at skrive bogen i en „specielt for Stones-fan stil“, har han sikkert undervurderet læsernes intelligens. Den er skrevet i en temmelig kedelig stil, alt bliver tygget færdigt for læseren, lige til at sluge.

Bogen er meget oplysende, uanset hvor meget den ivrige Stones-fan har slugt af viden om idolerne, vil bogen uden tvivl føje en hel del til, som ikke før er blevet sagt eller skrevet. Man får et godt indtryk af deres personlighed, og deres „fanden-i-voldske“ optræden bliver der på ingen måde pyntet – eller lagt skjul på.

Illustrationer og billeder er ingen mangelvare, men man burde alligevel have erstattet de sidste siders tegninger af et par cowboybøgers helte, med et par gode tegninger af The Rolling Stones. Trods alt bør bogen være et obligatorisk inventar i en bogreol hos en Stones-fan.

CLIFF

To stormfulde koncerter i Falkoner Centret med idolet Cliff Richard er, hvad vi i dag med fryd ser tilbage på. Vi bringer i dette nummer et farvebillede af vor festlige ven. I næste nummer af BEAT bringes dels en morsom tegning af Cliff i en ny serie af „Pop-portrætter“, som vi påbegynder i BEAT, ligesom vi sammen med en af hans fans har været bag scenen til en hyggelig privat-sammenkomst.

Hvem er jeres TOP-IDOL?

På denne uges idolbarometer har de „tre store“ igen erobret de tre første pladser, mens det ser sløjt ud for Cliff Richard; der ellers hidtil har klaret sig pænt.

De tre „store“ danske grupper, nemlig Sir Henry, Defenders og Lollipopps klarer sig stadig pænt.

Joe E. Carter's Group figurerer for første gang på idolbarometeret.

Vinderne af denne uges plader blev: Hardy Nikolajsen, Sundvej 3, Horsens Merethe Bang Petersen, „Bangsholm“, Todby Kirsten Andersen, „Christianslund“, Stae pr. V. Hassing.

Tove Andersen, Østrevej 4, Århus V. Anne-Lise Thomsen, Tavlekærvej 68, Hvidovre.

IDOL

1	BEATLES	B
2	THE ROLLING STONES	A
3	ELVIS PRESLEY	R
4	SIR HENRY AND HIS BUTLERS	O
5	THE DEFENDERS	M
6	THE KINKS	E
7	THE LOLLIPOPS	T
8	JOE E. CARTER'S GROUP	E
9	CLIFF RICHARD	R
10	PETER BELLI ET LES RIVALS	!

Skriv til...

*Sik Henry
Beat
Gadsværksvej 10A
Kbh. V.*

SVAR PÅ INGEN TILTALE

Hvorfor svarer du ikke på, hvad folk spørger om, men svarer på noget, ingen spørger om?

15 Beat-shakere

Hvad er det, I ikke spørger om?

PLADEPROBLEMET

Vi er en gruppe, som gerne vil indspille plader. Hvad gør vi?

Det er vel simpelthen det største problem for hundredtusinder af popgrupper verden over. Men intet er umuligt: Spil et bånd ind med det bedste af, hvad I kan. Send det til et gramofonselskab. Adressen findes i telefonbogen. Vent, vent, vent, og når I endelig får svar, vær så ikke skuffede over et „nej tak“, men begynd forfra med et andet selskab.

STONES I STØDET

Jeg har hørt, en af The Stones fik elektrisk stød, da de optrådte i Odense. Hvem? Besvimele han? Hvornår var det?

Jan

Bill Wyman. Ja. Under prøverne. Saft-susemig om jeg ikke måtte hen og grave i gamle aviser på grund af sådan et spørgsmål, min herre.

BRORSKABER

Jeg har hørt, at Rudolf Hansen fra The Defenders er bror til Per-Oluf „Flob“ Hansen fra Les Rivals. Er det rigtigt?

Danny P.

Stemmer. Det tør nok siges at være en pop-stærk familie.

PRESTON OG SØN

Vil du oplyse os om The Defenders adresse, og hvad betyder navnet?

To fans

Adressen er: Vesterbrogade 31, København V. Navnet betyder „Forsvarerne“, for resten er det jo originaltitlen til TV-serien „Preston og Søn“.

?????

Hvordan kan jeg kommesammen med en ung mand, jeg er forelsket i?

Forelsket

Spørg piger, der har haft held med sig. Jeg har aldrig været forelsket i en ung mand.

SPRÆLLEVENDE

Vi har hørt, at France Gall er død. Er det sandt?

Lene og Jane

Absolut ikke. France Gall er sprællevende. „Se og Hør“ bragte en sensationshistorie om, at France Gall i virkeligheden var en dødsyng, ung pige. Ingen andre i hele verden har bragt denne historie. Jeg tillader mig at betvivle påstanden. Nej, hende får vi heldigvis en masse mere at høre om.

BELINDA-FAN

I radioen hørte jeg en plade ved navn „Belinda“. Hvem har indspillet den?

Den 14-årige

Det har såmænd The Rocking Ghosts.

OPTAGET

Hvad skal jeg gøre? Jeg er blevet meget forelsket i dig. Jeg har kun set dig én gang. Det var i Bjerringbro den 18. april. Jeg sad lige foran ...

Stop, stop. Prøv om du ikke kan finde en i Bjerringbro at forelske dig i.

THE BELLIES?

Jeg kender en pige, som kommer sammen med en dreng, der ligner Peter Belli på en prik. Hun siger, hun aldrig må se hans efternavn på hans kørekort. Har Peter Belli en bror?

En nysgerrig

Peter Belli har — så vidt jeg ved — ingen bror. Spørg om du må se billedet på hans kørekort uden at se navnet. Hvis han virkelig har kørekort, er det ikke Peter Belli, for han har ikke kørekort.

Sherlock Henry Holmes

STENSIKKERT

Vi har væddet om, hvem der er sanger i The Rolling Stones, Brian Jones eller Mick Jagger?

Jens og Per

Det er næsten børnelærdom, men her er svaret: Mick Jagger.

KÆRE BEAT

Kommer der ikke snart et billede af Fabian på midtersiden?

Fabian-fan

Hvem er hun?

KÆRE BEAT

Kan vi ikke snart få et kæmpefarvebillede af The Someones?

Lena Jensen

Hvilke Someones? Dem fra pladerne eller dem fra pladeomslaget?

KÆRE BEAT

De skriver i Beat nr. 4, at forældrene også kigger i Beat. Det er noget væs. For de køber da „Lille fregnede Louise“, fordi de har hørt den i radioen.

Hermod Hansen, Falby

Vores bedstemor er helt vild med „BEAT“.

KÆRE BEAT

Tak for det udmærkede blad. Kan det lade sig gøre at få et farvebillede af Marianne Faithfull i bladet?

Hanne Larsen

Jep!

I Beat nr. 6 så jeg, at The Animals stod og læste Beat. Nu vil jeg gerne have at vide, hvad det er for et blad, der er inde i, som de i virkeligheden læser.

Claus Pedersen, Ageersund

Det var BEAT. Amager!

KÆRE BEAT

Jeg ved godt, at der bliver spurgt efter billeder og nyt om alle mulige idoler. Men kan I ikke en gang ved lejlighed bringe lidt om de svenske Nameloosers? Jeg synes, de er det værd.

Vi er enige. Det kommer.

KÆRE BEAT

Kunne vi ikke få et stort billede af The Lollipops på midtersiderne?

Marinella Dellepiane

Et midterside-billede af The Lollipops er et af de forslag, der er taget op til overvejelse.

KÆRE BEAT

Kunne det lade sig gøre at få et billede af Clark Gable i Beat hurtigst muligt? Er det rigtigt, at han er død?

Clark Gable-fan

Clark Gable døde for flere år siden. På os virker han nu lidt uaktuel.

KÆRE BEAT

Kunne I ikke gøre ligesom Fabulous med hensyn til farvesiderne og ikke sætte farvebillederne på samme blad?

H. U. P.

Den eneste løsning vi kan give, er at købe to blade — eller måske skulle vi stryge halvdelen af farvebillederne?

KÆRE BEAT

Kan det ikke lade sig gøre at få et billede af Sean Connery i Beat? Hvis det kunne lade sig gøre, ville jeg blive glad.

Sean Connery-fan

Vi bragte for kort tid siden et farvebillede af Sean Connery. Men hvad med et af Johnny Halliday?

Hvorfor sælges Beat til sådan en åndssvag pris?

Th. F.-fan

Det er der så mange, der har klaget over, at vi har været nødt til at runde prisen op til 2,25 kr.

KÆRE BEAT

Vi er to piger, der er blevet uenige om, hvorvidt Tommy Steele er død eller levende.

Anni og Hanne

Vi har ringet til London og spurgt. T. S. fortalte, at han er sprællevende.

KÆRE BEAT

I Beat nr. 7 står der Donevan, og inde i bladet står der Donovan. Hvad hedder han?

Michael Petersen

Han hedder Donovan. Vi undskylder trykfejlen mange gange.

KÆRE BEAT

Det kunne vel ikke lade sig gøre at få noget at vide om de svenske orkestre? Det er for dårligt, at vi ikke hører noget til vort nabolands orkestre, f. eks. Tages og Nameloosers.

Kinks- og Stones-fan

Tages: Se dette nummer. Med hensyn til Nameloosers se svaret til Beat-fan.

KÆRE BEAT

Vil De gerne oplyse mig om Stones adresser, eller bare Mick's?

Hvad skal man skrive til en fan-klub, når man gerne vil være medlem?

Annie

Vi anbefaler dig at skrive til The Rolling Stones fan-klub. Der får du alt at vide om Stenene. Adressen har været i Beat. Når du skriver til fan-klubben, beder du bare om at blive medlem, så ordner fan-klubben resten.

Nu TAGES det brødre

— det lysner i Øst

„Tages” er Sveriges populæreste gruppe. Guderne må vide hvorfor.

De spiller som fem brækkede arme og sangen lyder ad Pommern til.

Men de har personality, for spørger man en svensk teenager: „Hvem er dit idol?” lyder svaret:

„TAGES, TAGES, TAGES”

Tages (udtales „targes”) nyder en popularitet i Sverige som nogenlunde svarer til Beatles' i England.

De fik deres store gennembrud med pladen „Sleep Little Girl”, den røg som en komét op på førstepladsen af den svenske Tio i Topp. Engagementerne strømmede ind, de måtte optræde 3—4 gange pr. dag, for nogenlunde at udfylde behovet.

Deres anden plade „I Should Be Glad”, fik en placering som nr. 2. Teenagerne skreg og jublede, autografer blev skrevet. Det var den helt store succes.

Deres popularitet er ikke faldet, selv om en anden svensk gruppe „Hep

Stars” i den sidste tid har ligget på toppen af Tio i Topp.

Navnet „Tages” betyder overhovedet ikke noget. Det er TAGET lige ud af den tomme luft. Gruppen består af fem almindelige teenagere.

De stammer fra Göteborg. Både Anders Tøpel, 18, (single), Tommy Blom, 18, (rytme), Goran Lagerberg 17 (bas) og Frederik Skantzen, 19 (trommer), der udgør „Tages”, er alle Stones-fan. Det høres også tydeligt på deres numre.

„Tages” nøjes ikke bare med at have succes på scenen. På det hvide lærred har deres fans også haft lejlighed til at tiljuble dem.

Titlen på filmen er „TAGEnt 005”, James Bond er ikke med. Handlingen i filmen minder alligevel meget om hans. „Tages” spiller detektiver. Det er en rigtig gag-film og selvfølgelig udreder de hele mysteriet tilsidst.

„Tages” har aldrig optrådt i Danmark, men det ville være morsomt engang at se dem herovre.

„MRS. Noone, you've got a lovely son...”

Den lille Herman fra Herman's Hermits (døbt Peter Noone) minder mindst af alt om et idol for alverdens teenagere. Men alligevel oplever Herman i øjeblikket en popularitet uden lige.

Hvorfor?

Vi har prøvet at finde grunden.

Herman minder mest om naboens frække søn, som de fleste piger finder ganske uinteressant. Ikke desto mindre ligger næsten alverdens piger for hans fod. De kan ikke stå for den lille dreng med de skæve tænder, der på scenen elsker at stro om sig med vittigheder. De besvimer en efter en, når Herman og hans gruppesætter igang med „Mrs. Brown you've got a lovely daughter” og hviner af henrykkelse, når Herman smiler til dem med et af sine skæve smil.

Nogle af Englands førende disc-jockeys har også prøvet at finde svaret på, hvorfor Herman er blevet så populær.

De mener, at det ligger i pigernes medfødte moderfølelse, i deres trang til at beskytte ham mod alt ondt.

Andre mener, at det skyldes hans musik, som adskiller sig fra alle de andre popgruppers måde at spille på. Deres enorme plade-succes' er bekræfter i høj grad denne tanke.

The Rolling Stones modsætter sig i høj grad denne påstand. De snakker aldrig med Herman, for som de siger: „Det, Herman's Hermits spiller, er ikke musik —!” Hvad det så er, udtaler de sig ikke om. Vi tror at populariteten ligger i Herman's naturlige og ligefremme væsen, i hans ukrukkede opførsel, forskellig fra mange andre popidolers, som selv synes de er blevet en slags overmennesker på grund af deres succes. Det er i hvert fald en kendsgerning, at Herman's Hermits topper hitlisterne verden over.

De har som den eneste popgruppe siden Beatles haft tre plader i USA's top ti. Det var med „Can't you hear my heartbeat”, „Mrs. Brown” og „Silhuettes”.

Deres seneste pladesucces er „I am Henry VII, I am”. Den røg straks efter udgivelsen ind på hitlisten i USA.

Da Herman's Hermits fik deres første hit med „I'm into something good” troede alle, de hurtigt ville synke ned i glemselen. Det modsatte er imidlertid blevet tilfældet.

Deres ungdom til trods har Herman og hans gruppe The Hermits kæmpet sig op til at blive The Beatles arvtagere over det meste af verden.

Midt i en pigtrådstid VED TORBEN HOYER

Bør popidoler være soldater? Det gik tilsyneladende smertefuldt for folk som Elvis, og Johnny Hallyday, men for mange andre har militærtjeneste medført uhørt store problemer. Seneste eksempel er Bob Lander, 23 år, sanger i The Spotnicks.

Forleden stod Bob anklaget i retten i Uddevalla for et indbrud i en avisbutik? Handlingen er absurd, men bag den ligger også en helt anden historie. Siden 1961 har Bob kæmpet med det svenske militær. I 10 har han kæmpet for The Spotnicks og da han pludselig blev indkaldt, og revet væk fra kammeraterne, slog det klik for ham.

Bob holdt ud i 7 måneder, men da han så en aften efter en orlov på vej hjem kom ud for en trafikulykke, hvor en af hans kammerater blev dræbt, var han færdig, så færdig at han opnåede midlertidig hjemsendelse.

Den unge sanger havde også på dette tidspunkt bundet sig til en englands-kontrakt, hvorved han ville komme i gæld for 55.000 sv. kr. hvis han ikke efterkom den. Bob fik fred for militæret året ud.

I januar i år blev han atter hentet ind. I februar begik han det nævnte kioskindbrud, hvor han kun erhvervede sig et bundt aviser, han ingen brug havde for.

Hvorfor gjorde han det? „Jeg var nødt til at spille åndsvag!” er hans kommentar. Jeg lå på kasernen og kunne ikke falde i søvn. Jeg var desperat. Hvis jeg ikke kom ud, frygtede jeg det ville gå ud over min forstand. Jeg måtte foretage mig noget sindsygt. Jeg slog vinduet ind med en spade og løb væk med et bundt gamle aviser ...

Nu er Bob under tilsyn, og han har måttet betale dagbøder.

Var det meningen med militæret? Der findes en vis kategori unge mænd, som er så selvstændige, at de ikke kan indordne sig i forsvaret. Er det meningen at militæret skal gøre sådanne højst værdifulde unge mænd til associerede?

Dette spørgsmål er en frygtelig byrde ikke bare for den svenske stats samvittighed, men lige såvel for den danskes. Den behandler nemlig unge mænd akkurat på samme måde, i hvert fald gjorde den det engang overfor en, der hed

Torben Høyer

IDOL-PARADEN

ægte fotos

Til POP PHOTO Box 614
København N.
Send mig straks de afkrydsede fotos.

- The Beatles
- Otto Brandenburg
- Paul McCartney (The Beatles)
- James Darren
- Conny Frobes
- James Garner (Ben Maverick)
- George Harrison (The Beatles)
- Gitte Hæning
- Mick Jagger (Rolling Stones)
- Brian Jones (Rolling Stones)
- Preben Kaas og Jørgen Ryg
- Ebbe Langberg
- Vivian og Berit Larsen
- John Lennon (The Beatles)
- Ann Mararet
- Elvis Presley
- Johnny Reimar
- Cliff Richard
- Keith Richard (Rolling Stones)
- The Rolling Stones
- Suzie
- Ringo Star (The Beatles)
- Bjørn Tidmand
- Charlie Watts (Rolling Stones)
- Birthe Wilke
- Jerry Williams
- Bill Wyman (Rolling Stones)
- P. J. Proby

STORT FORMAT

220x290 mm

af din Idol

for kun

kr. 4⁵⁰ !!!

Sæt et kryds ved din
Idol og send kuponen
ind i dag!

Send mig hele fortegnelsen
ialt 28 stk. Pop fotos

Betaling pr. foto 4.50 kr. plus postopkrav

Navn

Adresse

Postadresse

Tillykke BEATLES som „Members of the British Empire”. Og tillykke FRANKIE VAUGHAN, som man næsten var ved at glemme i begejstringen over, at vore fire langhårede venner modtog deres første virkelige officielle taknemmeligheds-tilkendegivelse. Frankie har også fået en medalje af den engelske dronning for sit arbejde blandt besværlige drenge i England. JOHN LENNON tænker på at få sin medalje installeret som dørklokke, så alle må trykke på den for at komme ind. Skøre indfald har den fyr aldrig manglet.

ELVIS opriver sindene i øjeblikket. Kan han ikke synge mere, spørger man. Hans øjeblikkelige hit, „Crying In The Chapel”, er indspillet i 1959, medens samtlige numre i hans nye film „Tickle Me”, er gamle indspilninger. Nå, men — jo større mand, jo større mystik.

Donovan, Dylan og JOAN BAEZ er repræsentanter for en ny slags popmusik, en intellektuel strømning i pigtrådshavet, hvor man virkelig kan begynde at tale om kunstnere, der strejfer branchen. JOAN er født i Staten Island, New York for 24 år siden og vakte for første gang opmærksomhed ved New Port Folk Festival i 1959. Hun er nær ven med Dylan og har også netop gæstet England.

Don't HA HA...

Ny tegner-ny tegneserie!

Tegneserier specielt for vi unge popinteresserede er sjældne. Er der endelig vittighedstegninger om unge, gør tegneren altid nar. Den unge tegner Benny Haslev, som til daglig sidder på et reklamebureau, kom forleden op til BEAT med en serie „strips” om et ungt, festligt poppar, Bit og Nik. Her var noget nyt: En sjov poptegneserie lige i vores stil. Vi faldt for serien. Derfor starter Benny Has-

lev og hans to unge popfans Bit og Nik fra og med dette nummer i BEAT.

De to tegneseriefignurer skal nok blive populære hos læserne. De ses herover, mens deres „far”, Benny Haslev, er at finde til højre herfor. Kig på Bit og Nik. I skal nok komme til at ku' li' dem. Velkommen til dem, og god fornøjelse til læserne.

En lille gut på seks år kom gående på gaden kl. 2 om natten. Han blev set af en politipatrulje, som standsede op:

- Du skulle vist ikke gå her på gaden på den tid, min lille ven, sagde betjentene.
- Jo, svarede gutten mut.
- Hvor bor du?
- Det vil jeg ikke sige.
- Jamen, hvad hedder da din far og mor?
- Det vil jeg ikke sige.

Alle forsøg var forgæves. Betjentene ofrede slik og andre lækre sager for at få vor unge ven til at fortælle. Til sidst sagde drengen: — Ok, folks. Når I gerne vil vide det. Min far kom fuld hjem og begyndte at skændes med mor. Så smed hun ham ud og sagde, at han ikke skulle vise sig oftere. Derefter meddelte mor højlydt, at „nu rejste hun hjem til sin mor”. Og så skred jeg. Jeg skal ikke have noget af at sidde tilbage med den store husleje.

Esso kører som bekendt reklamekampagnen „Kom en tiger i tanken”. Det gør man også i andre lande. I Sverige har en humoristisk Shell-forhandler sat et reklameskilt ved vejen:

„Køb benzin hos SHELL! Undgå knurhår i karburatoren.”

Apropos samme kampagne, som i et helt år har kørt i USA. I en af staterne begyndte de øvrige firmaer at reklamere: Kom en kænguru i tanken! Kom en gazelle i tanken! Kom en tyr i tanken!

Til sidst blev det en lille forhandler for meget. Han satte et stort skilt op ved vejen med en pil ind til sin tank: „Kom benzin i tanken!”

Nu vi er i gang med den irriterende tiger har vi en idé til en ny bankreklame: Kom en tier i banken!

VI GLÆDER OS...

Vi er glade over den vældige interesse, der har været for vore Idoltrøjer. Desværre var der i sidste kupon faldet noget ud, så I kunne tro, at man kunne få trøjer med alle mulige navne på. Det er desværre ikke rigtigt. Der findes trøjer med vort mærke, med Rolling Stones' navnetræk og med navnet „Peter Belli et Les Rivals”.

Klip kuponen ud eller skriv på åbent brevkort:
„Idoltrøjer”
Postbox 11
Bagsværd

Undertegnede bestiller:

..... stk trøjer med navnet „beat”
Lille/mellem/stor
(Det ikke ønskede overstreges)

..... stk trøjer med navnet The Rolling Stones
Lille/mellem/stor

..... stk trøjer med navnet Peter Belli et Les Rivals
Lille/mellem/stor

Jeg er indforstået med at betale 33,75 kr. plus porto ved modtagelsen.

VI BEKLAGER...

På grund af helt overvældende efterspørgsel på BEAT's teenagemøbel „Idolspejlet”, som vi omtalte i BEAT nr. 8, har det knebet for os at få spejlene sendt ud lige så hurtigt, de bestilles. Vi beder jer derfor have en lille smule tålmodighed med os. Der vil gå ca. 10 dage fra I sender kuponen ind til I modtager spejlet.

Klip kuponen ud eller skriv på et åbent brevkort til:

„Idolspejlet”
Postbox 11
Bagsværd

Undertegnede bestiller hermed stk „Idolspejl”. Jeg er indforstået med at beløbet kr. 54,- plus porto opkræves ved modtagelsen.

Navn

Nøjagtig adresse

Navn

Nøjagtig adresse

TAGES

beat

TOM JONES

beat

